

32

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1991 r.

w sprawie warunków, form, trybu przyznawania i wypłacania oraz wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych.

Na podstawie art. 152 ust. 3 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Świadczeniami pomocy materialnej ze środków budżetu państwa dla studentów studiów dziennych, zwany-
mi dalej „świadczeniami”, są:

- 1) stypendia socjalne,
- 2) stypendia za wyniki w nauce,
- 3) stypendia ministra za osiągnięcia w nauce,
- 4) dopłaty do zakwaterowania w domu studenckim,
- 5) dopłaty do posiłków w stołówce studenckiej,
- 6) zapomogi.

2. Dla niepracujących małżonków i dzieci studenci mogą otrzymać świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5.

§ 2. 1. Świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3, są przyznawane przez ministrów nadzorujących uczelnie. Pozostałe świadczenia są przyznawane przez dziekana wydziału, a w jednowydziałowych uczelniach przez wyznaczonego przez rektora prorektora, z zastrzeżeniem ust. 3. Świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 4—6, są przyznawane na wniosek studenta.

2. Od rozstrzygnięcia podjętego przez dziekana (prorektora) studentowi przysługuje odwołanie do rektora.

3. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego świadczenia, z wyłączeniem stypendiów ministra, przyznają studencka komisja stypendialna i odwoławcza studencka komisja stypendialna powołana odpowiednio przez dziekana (prorektora) i rektora. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. 1. Świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—5, studenci mogą otrzymywać w danym roku akademickim przez okres do 10 miesięcy.

2. Okres przyznania świadczeń, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 i 5, może być przedłużony do 12 miesięcy, w wypadkach szczególnych określonych w regulaminie, o którym mowa w § 9.

3. W okresie powtarzania roku (semestru) studiów oraz urlopu studenci mogą otrzymać świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 4—6, w wypadkach szczególnych, określonych w regulaminie, o którym mowa w § 9.

4. Studentom studiującym na drugim kierunku studiów przysługują świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1, z tym że stypendium socjalne przysługuje przez okres nie dłuższy niż dwa lata od ukończenia pierwszego kierunku studiów. Ograniczenie powyższe nie dotyczy studiowania na drugim kierunku studiów, na którym studia są uwarunkowane ukończeniem innego kierunku studiów.

5. Stypendium socjalne jest przyznawane na okres semestru. Pozostałe stypendia są przyznawane na semestr lub rok akademicki. Stypendia są wypłacane co miesiąc.

§ 4. 1. Stypendium socjalne może otrzymać student będący w trudnej sytuacji materialnej.

2. Stypendium za wyniki w nauce może otrzymać student, który uzyskał za rok (semestr) studiów wysoką średnią ocen, oraz student posiadający szczególne osiągnięcia w nauce. Wniosek o przyznanie tego stypendium może złożyć również rada wydziału.

3. Stypendium za wyniki w nauce można przyznać nie wcześniej niż po I roku studiów.

4. Szczególnie wyróżniający się w nauce student, posiadający konkretne osiągnięcia naukowe, może, na wniosek rady wydziału, po zaliczeniu II roku studiów otrzymać stypendium ministra. W wyjątkowych wypadkach stypendium ministra może otrzymać student po zaliczeniu I roku studiów.

§ 5. 1. Łączna miesięczna wysokość stypendium, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, nie może być wyższa niż 90% najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta w poprzednim miesiącu, ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

2. Stypendium, o którym mowa w § 4 ust. 4, jest przyznawane do wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta w poprzednim miesiącu, ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich. Student, który otrzymał to stypendium, nie otrzymuje stypendium, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2.

3. W indywidualnych, szczególnie uzasadnionych wypadkach określonych w regulaminie, o którym mowa w § 9, łączna wysokość stypendium może przekroczyć wysokość określoną w ust. 1.

§ 6. 1. Pierwszeństwo w przyznaniu miejsca w domu studenckim przysługuje studentowi, któremu codzienny dojazd do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniałby studiowanie.

2. Dopłata do jednego miejsca w domu studenckim stanowi różnicę między kosztem własnym utrzymania miejsca a opłatą wniesioną przez studenta. Suma wpływów z opłat za miejsce w domach studenckich nie może być niższa niż 50% kosztów utrzymania domów studenckich.

3. Opłatę wnoszoną przez studenta za miejsce w domu studenckim ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.

§ 7. 1. Pierwszeństwo w przyznaniu wyżywienia w stołówce studenckiej przysługuje studentowi, o którym mowa w § 6 ust. 1.

2. Dopłata do stołówek studenckich stanowi różnicę między kosztem własnym poniesionym przez uczelnię a sumą wpływów z opłat wniesionych przez studentów. Suma wpływów z opłat za wyżywienie w stołówce studenckiej nie może być niższa niż koszt surowca przeznaczonego na to wyżywienie.

3. Koszt surowca, o którym mowa w ust. 2, ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.

§ 8. 1. Zapomoga może być przyznana studentowi, który przejściowo znalazł się w trudnej sytuacji materialnej.

2. Zapomoga może być pieniężna lub rzeczowa.

§ 9. Szczegółowy regulamin przyznawania i ustalania wysokości świadczeń, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, 2, 4—6 i w ust. 2, oraz podział środków określa rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.

§ 10. 1. Przyznawanie pomocy materialnej, o której mowa w rozporządzeniu, może odbywać się wyłącznie w ramach środków z budżetu państwa przyznanych uczelni przez nadzorującego ministra.

2. W razie zmiany wynagrodzenia zasadniczego asystenta oraz w ramach przyznanych środków budżetowych, o których mowa w ust. 1, następuje odpowiednio zwiększenie wysokości środków na świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3.

§ 11. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do studentów nie będących obywatelami polskimi, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

§ 12. 1. Stypendia zwrotne, wypłacone na podstawie rozporządzenia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 16 września 1982 r. w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów (Dz. U. Nr 29, poz. 204 i z 1984 r. Nr 44, poz. 239), podlegają spłacie w terminie 10 lat od daty ukończenia studiów. Rozpoczęcie spłaty następuje nie wcześniej niż po 3 latach od ukończenia studiów.

2. W razie niedotrzymania terminu spłaty należności z tytułu pobranego stypendium zwrotnego, kwoty należne

państwowym jednostkom organizacyjnym podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Stypendia, o których mowa w ust. 1, podlegają umorzeniu:

- 1) w całości lub w części przez rektora w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego, na wniosek studenta, w wypadkach szczególnie uzasadnionych,
- 2) w całości w razie ukończenia studiów przez studenta w terminie określonym w regulaminie studiów i otrzymania dyplomu z wyróżnieniem lub wynikiem bardzo dobrym,
- 3) w 75% w razie ukończenia przez studenta studiów w terminie określonym w regulaminie studiów i otrzymania dyplomu z wynikiem dobrym,
- 4) w wypadkach przewidzianych w odrębnych przepisach.

4. Stypendia zwrotne dla studentów studiujących na drugim kierunku studiów, na którym studia nie są uwarunkowane ukończeniem pierwszego kierunku, nie podlegają umorzeniu.

§ 13. 1. Stypendia ministra, przyznane na podstawie dotychczasowych przepisów, wypłaca się zgodnie z przepisem § 5 ust. 2.

2. W uczelniach, w których brak regulaminu, o którym mowa w § 9, uniemożliwia wypłatę świadczeń na podstawie niniejszego rozporządzenia, w lutym 1991 r. świadczenia przyznaje się nadal na zasadach i w wysokości określonych w dotychczasowych przepisach.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 października 1989 r. w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych (Dz. U. Nr 56, poz. 334).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *J.K. Bielecki*

33

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne i użytkowe.

Na podstawie art. 15 ust. 4 i art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165, z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 32, poz. 190 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne i użytkowe (Dz. U. Nr 40, poz. 230, z 1988 r. Nr 42, poz. 330, z 1989 r. Nr 67, poz. 409 i z 1990 r. Nr 51, poz. 304) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 8 w ust. 6 wyrazy „300%” zastępuje się wyrazami „200%”,
- 2) w § 10 w ust. 1 wyrazy „300%” zastępuje się wyrazami „200%”,
- 3) w tabeli czynszów za lokale mieszkalne, stanowiącej załącznik nr 1, w zdaniu poprzedzającym tabelę wyrazy „300 zł” zastępuje się wyrazami „600 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *J.K. Bielecki*